

AUTOR NIEZNANY

A cóż z tą Dzieciną...

A cóż z tą Dzieciną...

A cóż z tą Dzieciną będziemy czynili,
Pastuszkowie mili, że się nam kwili¹?
Zaśpiewajmy Jej wesoło
I obróćmy się z Nią w koło,
Hoc, hoc, hoc, hoc.

Dziecko

Podobno Dzieciątko że głodne, płacze;
Dlatego tak z nami nierado² skacze:
Więc ja Mu dam kukieleczkę³
I maselka oseleczkę⁴,
Pa, pa, pa, pa.

Czy bez Matuleńki płacze Dziecina
Więc Ją do miłego zaprośmy Syna:
Mama, mama do Dziecięcia,
Utul tego płacz Panięcia⁵,
Ma, ma, ma, ma.

Matka Boska

Czy dlatego płacze ma Złota Duszka,
Że nie ma Józefa w domu staruszka⁶:
Więc Józefa zawołajmy,
I ciesząc Je, zaśpiewajmy:
Ta, ta, ta, ta.

Albo Pacholęciu⁷ w dudki⁸ zagrajmy,
I na piszczałeczkach rozweselajmy:
Li li li li moje dudki,
Skacz, Robaczkę mój malutki.
Li, li, li, li.

Muzyka

Nie tak, nie tak cieszcie miłą Dziecinę,
Ja Mu wnet laleczkę piękną uwinę:
Lala, lala moje Dziecię,
Lala, lala moje życie.
La, la, la, la.

Jeszcze i kąpielkę⁹ Mu nagotujmy¹⁰,
Na kąpiel serdecznych łez nie żałujmy;

¹kwilić — cicho płakać. [przypis edytorski]

²nierado (daw.) — niechętnie. [przypis edytorski]

³kukieleczka — tu: ciasto w formie ludzkiej figurki. [przypis edytorski]

⁴oseleczka — zdrobnienie od „oselka”, co oznacza owalną bryłkę masła. [przypis edytorski]

⁵panię — dziecko wysokiego rodu. [przypis edytorski]

⁶staruszka — według tradycji Józef, poślubiając Maryję, był od niej dużo starszy. [przypis edytorski]

⁷pacholę — dziecko, chłopiec. [przypis edytorski]

⁸dudki — zdrobnienie od „dudy”, instrument ludowy złożony z piszczałek, do których powietrze było wtłaczane ze skórzanego worka. [przypis edytorski]

⁹kąpielka — zdrobnienie od „kąpiel”. [przypis edytorski]

¹⁰nagotować — przygotować. [przypis edytorski]

O, Dziecino, hul hul hul hul,
Ja już płaczę, Ty się utul.
Hul, hul, hul, hul.

Jużci nie chce płakać Dziecina dłużej,
Ale ukojone oczęta mruży:
Więc Ją włożmy w kolebeczkę,
Zaśpiewajmy Jej piosneczkę.
Lu, lu, lu, lu.

Sen

Ale drżysz od zimna, mój Anioleczku,
Leżąc w tym kamiennym, zimnym żłóbeczku:
Więc z osiołkiem oraz z wołem,
Chuchać bedziem na Cię społem¹¹.
Chu, chu, chu, chu.

Pókiż tego będzie¹²? Dość tego dzieci;
A czemuż nie idzie spać drugi, trzeci?
Dosyć osieł¹³ i wół beczy,
Budzą Dziecię, nie do rzeczy¹⁴.
Spać, spać, spać, spać.

Zabawa

¹¹społem — razem, wspólnie. [przypis edytorski]

¹²pókiż tego będzie — sens: jak długo jeszcze będzie trwać ta zabawa? [przypis edytorski]

¹³osieł — dziś popr.: osioł. [przypis edytorski]

¹⁴nie do rzeczy — bez sensu. [przypis edytorski]

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/a-coz-z-ta-dziecina>

Tekst opracowany na podstawie: Karol Miarka, Kantyczki. Koledy i pastoralki w czasie świąt Bożego Narodzenia po domach śpiewane z dodatkiem pieśni przygodnych w ciągu roku używanych, Mikołów-Warszawa 1911

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Śląską z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BŚ.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Marta Niedziałkowska, Paweł Kozioł.

Okładka na podstawie: mmlolek@Flickr, CC BY 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Pomóż uwolnić konkretną książkę, wspierając zbiórkę na [stronie wolnelektury.pl](http://wolnelektury.pl).

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).